

Odločna podpora DS premostitvenim ukrepom

Odslej del osebnih dohodkov na hranilne knjižice 30. maja bomo odločili o 10 % posojilu podjetju

● Obširne razprave v delovnih enotah, družbenopolitičnih organizacijah in v strokovnih skupinah o predlogih za ublažitev težkega finančnega položaja podjetja so bile sklenjene v petek, 12. maja. Gotovo veste, da je bila to 2. seja delavskega sveta podjetja, na kateri so razpravljali in odločali o omenjenih predlogih.

● Sklenili so:

● od 1. junija dalje bomo dobivali v Savi del osebnega dohod-

ka v gotovini, del pa na hranilne knjižice;

● 30. maja bo referendum, na katerem bomo z glasovanjem odločili, ali bomo v naslednjih šestih mesecih podjetju posodili 10 % svojih osebnih dohodkov, kar nam bo vrnjeno do 27. decembra letos.

Oba sklepa je delavski svet soglasno sprejel in sta močna podpora prizadevanjem za premostitev težkega finančnega položaja

podjetja. V tem položaju smo se znašli, ker nam naši kupci dolgujejo nad 10 milijard starih dinarjev.

● Pred sklepanjem je predsednica delavskega sveta članom prebrala pripombe, predloge ter sklepe svetov delovnih enot. V večini delovnih enot so v celoti podprli oba predloga, v nekaterih pa so pripravili dodatne predloge.

● O predlogih so razpravljali organi družbenopolitičnih organizacij. Delavskemu svetu podjetja so predlagali, naj jih v celoti sprejme.

● Torej, prvi del poti, ki nam zagotavlja normalno delo, normalno ustvarjanje dohodka ter izplačevanje našega zaslужka, je za nami. Na naslednji del bomo stopili po 30. maju, ko bomo z referendumom odločili o našem posojilu podjetju.

● Iz dosedanjih razprav in številnih mnenj članov kolektiva lahko sklepamo, da bo tudi na referendumu naš kolektiv enoten, saj bomo s tem pomagali le sebi.

● Kot že mnogokrat, bo kolektiv Save tudi tokrat pokazal svojo zrelost in naprednost.

V prvem četrtletju letošnjega leta smo poslovanje sklenili razmeroma uspešno; izpolnili smo naloge, ki smo jih sprejeli v začetku leta, toda, kot je bilo že večkrat rečeno, zelo nam primanjkuje denarja za nakup surovin, ker nam kupci naših izdelkov ne morejo plačati dolgov in je iz meseca v mesec vprašanje enako: Ali bomo dobili dovolj denarja, da bomo sproti krili naše potrebe? Posojilo podjetju je začasno, za ublažitev položaja, nedvomno pa se bodo razmere v naslednjem obdobju zboljšale.

● Ob koncu te informacije naj povem tudi, da so člani delavskega sveta zadolžili naše delavce, ki delajo v različnih organih družbenopolitičnih organizacij, v skupščini občine ali SRS, naj se z vsemi močmi zavzemajo, skupno z odborniki, poslanci in drugimi, da bi težke razmere v gospodarstvu čimprej uredili.

● Podrobnejša informacija o načinu izplačevanja osebnih dohodkov na hranilne knjižice, dvigavanju denarja, oprostivah o 10 % posojilu je bila objavljena v biltenu Informator.

30. maja - referendum

V prvih dneh meseca maja so bila v sejni sobi obrata II pogajanja med predstavniki International Finance Corporation iz Washingtona, International Investment Corporation for Jugoslavia iz Londona, finančnimi predstavniki Semperita z Dunaja in predstavniki našega podjetja. Podpisali so dogovor o dodelitvi dolgoročnega investicijskega posojila za izgradnjo nove tovarne avtopnevmatike Sava.

Leto kvalitete in mi

O tem, da je leto 1972 leto kvalitete, smo v našem glasilu že pisali. Če dni je o tem razpravljala tudi vlada.

Kaj pa v Savi?

Namestnik direktorja službe kontrole kvalitete tov. Jurij Druškovič, dipl. inž., mi je po telefonu povedal, da so že pred časom pripravili program vključevanja Save v akcijo leto kvalitete. Zaradi mnogih težav, ki so se zgrnile nad nas v zadnjem času, je širša obravnava tega programa preložena na mesec junij.

Tov. Druškovič je namreč dejal, da na vsak način želijo, da o vključevanju Save v akcijo leto kvalitete razpravljajo strokovne službe, organi upravljanja in še kdo ter s tem pripomorejo, da bo moč program v praksi tudi uresničiti.

Delitev sredstev skupne porabe

S 1. januarjem letos je pričel veljati nov pravilnik o delitvi sredstev sklada skupne porabe. Prvotno je bilo domenjeno, da ga bomo v celoti objavili v prilogi glasila Sava, vendar pa je odbor za informiranje sklenil, da z objavo počakamo. Vsi namreč veste, da se pripravlja reorganizacija podjetja in to sredi leta, zato bi bil nov pravilnik uporaben le kratek čas. Objava v prilogi nas bi stala približno 200.000 S din. Zato je sklep odbora za informiranje upravičen. Ko bodo sprejeti sklepi o reorganizaciji podjetja, bo v pravilniku potrebno spremeniti nekatera določila in izraze in potem bo v celoti objavljen.

Kogarkoli pa zanimajo novice o delitvi sredstev sklada skupne porabe — pravilnik lahko dobite pri vodjih delovnih enot.

Kam na dopust?

Kadrovska služba — oddelek za družbeni standard obvešča člane kolektiva, da je na voljo še nekaj prostih mest za letovanje na Kornatskih otokih pri Zadru (otok Iž, Dugi otok) in to v času kolektivnega dopusta od 15. do 30. julija. Letovati je možno 10 ali 15 dni. Cena dnevnemu pensionu je od 60,00 do 63,00 N din na dan. Otroci do 10. leta starosti imajo 30 % popusta.

Letovanje je organizirano tako, da bodo gostje spali v privatnih sobah I. kategorije, ki so v neposredni bližini hotelov, hranili pa se bodo v hotelih Korinjak (otok Iž), Božava in Sali (Dugi otok). Naj posebej omenimo, da »Jugotanker« Zadar izjemoma nudi članom našega kolektiva pensionske cene, ki so veljale lani in so za 15 % nižje od letošnjih.

Za tiste člane kolektiva, ki bi odšli na letovanje s svojim avtomobilom, ima »Jugotanker« v Zadru čuvani parkirni prostor tako, da bodo avtomobili varno spravljani. Delavci, ki nimajo svojega prevoza, lahko koristijo redni avtobus, ki v glavni sezoni odpelje iz Kranja vsak večer ob 21. uri, v Zadar pa pripelje ob 6. uri zjutraj.

Poleg letovanja na Kornatskih otokih ima oddelek za družbeni standard tudi dovolj ponudb za letovanje v ostalih turističnih krajih ob Jadranu. Podrobnejše informacije in prospekte interesenti lahko dobite v oddelku za družbeni standard, telefon 220.

Dipl. inž. Zdenka Jurančič, predsednik delavskega sveta

Kot običajno, so tudi letos na prvi seji na novo izvoljenega delavskega sveta podjetja člani izvolili predsednika delavskega sveta in njegovega namestnika.

Letos sta dobila ti odgovorni nalogi naša delavca, ki se do sedaj nista — vsaj pri nas ne — veliko uveljavljala kot družbenopolitična delavca, a prav gotovo

so utemeljeni razlogi, da so jih predlagali.

Za predsednika je bila soglasno izvoljena Zdenka Jurančič, diplomirana inženirka kemije, vodja tekstilnega laboratorija v službi kontrole kakovosti. V Savi je zaposlena nekaj več kot leto dni. Več nam je o sebi povedala v našem razgovoru.

Franc Žumer, namestnik predsednice delavskega sveta

Za namestnika predsednika je bil tudi soglasno izvoljen Franc Žumer, mešalec na dvovaljčniku za črne zmesi. V Savi je zaposlen malo manj kot šest let in je zanj to prva tako odgovorna funkcija.

Vsekakor ni nikakršnih razlogov, da ne bi v celoti zaupali tistim, ki so jih predlagali. Gotovo pa je, da bosta zelo odgovorno delo zmogla le ob izdatni podpori

vseh članov delavskega sveta in v veliki meri tudi s pomočjo svojih sodelavcev — volilcev.

Obema za izvolitev iskreno čestitamo z željo, da bi ob izteku mandatnega leta lahko zapisali, da smo tudi v sedanjih delavski svet dobro izbrali in da so člani v celoti upravičili naše zaupanje.

Uredništvo

SEJMI IN MI

Včasih so sejmi pomenili prostor, kjer so proizvajalci v določenem času prodajali izdelke po najpreprostejših načelih menjave. Industrializacija je delno spremenila prvotno obliko sejmov: blago ali izdelke še prodajajo, vendar so sedaj sejmi predvsem namenjeni prikazovanju novosti ali vzorcev. Sejmi so izredno učinkovito propagandno sredstvo in predstavljajo najbolj pogosto obliko komuniciranja s potrošnikom, kar je izrednega pomena za poslovno uveljavitev podjetja.

Vsak sejem, posebno še specializirana mednarodna prireditelja, daje podjetju, ki aktivno sodeluje, idealne možnosti publicitete in spoznavanja javnega mnenja. Tak odnos proizvajalec — potrošnik je postal neizpodbiten del poslovne politike v gospodarstvu. Iskati stik z javnostjo na najbolj primeren in učinkovit način, pomeni pridobivati si njeno naklonjenost. S stališča javnih odnosov je naloga podjetja v tem, da zadovoljuje potrebe na tržišču. Pri tem ima pomembno vlogo propaganda s svojimi sredstvi. Vedeti moramo, da vse več konkurenčnih proizvodov, ki imajo ali podobna tehnična svojstva ali celo istovetna z našimi ali pa jih tako cenijo potrošniki, kupec, narekuje potrebno po diferenciaciji proizvodov, tako da jih bo kupec ločeval od drugih sorodnih. Da bi bili dovolj aktivni na tržišču je potrebno svoje proizvode tehnično in komercialno karakterizirati. Komercialne karakteristike proizvoda so: ime, zaščitni znak, cena, embalaža, izgled, tehnična svojstva, način proizvodnje in prav to so elementi, ki omogočajo razlikovanje od konkurenčnih proizvodov.

Javnost informira o proizvodih in njihovih značilnostih predvsem propaganda, ki s komunikacijskimi sredstvi skuša doseči aktivni odnos javnosti do podjetja ali proizvoda. Pravilno komuniciranje s potrošnikom pa samo izboljšuje odnos javnosti do podjetja, pri čemer ne smemo pozabiti, da so to bodisi poslovni partnerji, potrošniki ali celo nezahtevani kupci. Sejem pomeni za podjetje konkretno akcijo na tržišču, pristop k javnosti z vsemi mogočimi sredstvi komuniciranja, pri čemer je propaganda tesno povezana s prodajnimi cilji podjetja.

Zaradi prednosti pred drugimi propagandnimi sredstvi so sejmi za nas še vedno dosti učinkoviti nastop pred javnostjo. S stališča proizvodnega asortimana smo se odločili za sodelovanje na štirih tradicionalnih sejmih. Letošnji sejmi so mednarodnega značaja, trije so specializirani in sicer:

- tjezan kože i obuče, Zagreb — od 22. do 26. februarja
- sejem motora i motornih vozila, Beograd — od 15. do 23. aprila
- moda u svetu, Beograd — od 7. do 15. oktobra.
- Mednarodni jesenski velesejem v Zagrebu — od 7. do 17. septembra pa je potrošniški.

Na letošnjih sejmih naj bi bil poudarek predvsem prikaz novih proizvodov.

od 22. do 26. februarja tega leta smo v Zagrebu sodelovali na sejmih tjezan kože i obuče. To je bila letos že 21. mednarodna specializirana manifestacija, ki ima poseben značaj na jugoslovanskem in mednarodnem tržišču. Zagrebški sejem je specifično tržišče za trgovanje ter za druge poslovne aktivnosti. Trgovske sposobnosti mu ne daje samo geografski in ekonomski položaj, pač pa tudi poslovni obisk gospodarstvenikov, predstavnikov zunanje trgovine iz mnogih držav.

Sejem je bil prikaz novosti s področja:

- industrije usnja in krzna,
- industrije obutve,
- industrije usnjene galanterije in usnjene konfekcije,
- industrije umetnih materialov za čevljarstvo in galanterijo,
- kemičnih in drugih pomožnih sredstev za čevljarstvo in predelovalno industrijo,
- obrtne predelave in dodelave

usnja i umetnih materialov ter dopolnilnih artiklov, — industrije strojev in opreme za usnjarsko — predelovalno čevljarstvo in galanterijsko industrijo.

Novosti iz te stroke je pokazalo 250 razstavljalcev, proizvajalcev in trgovcev iz 15 dežel (Avstrije, CSSR, Francije, Hong-Konga, Indije, Italije, Madžarske, Nizozemske, Romunije, ZDA, Nemčije, Španije, Švice, Velike Britanije in Jugoslavije). Sejem je v času ki je predvsem prilagojen prodaji takega blaga — sezona: jesen-zima.

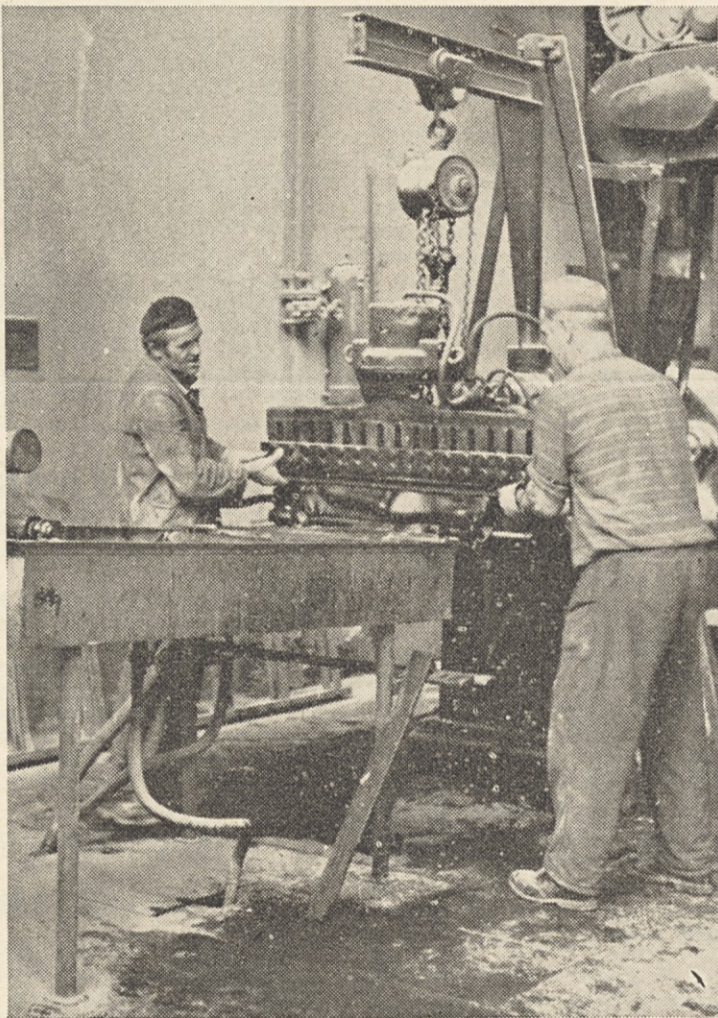
Udeležba našega podjetja na tem sejmju je bila s stališča proizvodnega asortimana, poslovne in komercialne politike, odprtih proizvodnih in tržnih kapacitete gotovo nujna.

Naše sodelovanje motiviramo z udeležbo naših konkurentov na istem sejmju, pa tudi sodelovanje naših potrošnikov, kupcev ali pa bodočih kupcev. Že samo mednarodni značaj sejma pove, da nam lahko tuji razstavljalci nudijo vpogled v novosti v svetu na tem področju (nove barve, deseni na področju umetnega usnja, stroji ipd.).

Predloge likovne ureditve razstavnega in poslovnega prostora, izbor eksponatov in predloge spremljajočih propagandnih akcij

je pripravila propagandna služba. Na več sestankih s predstavniki strokovnih služb, razvojno tehnološkega inštituta in prodajne službe za umetno usnje in kemične proizvode za čevljarstvo industrijo smo se odločili za najprimernejšo varianto. Sejem je bil prikaz novosti iz proizvodnje umetnega usnja za galanterijo in čevljarstvo ter prikaz kemičnih sredstev za čevljarstvo industrijo. Razstaveni prostor je bil ponazoritev metrskega umetnega usnja s prikazom končnih izdelkov (šolske torbice iz novega materiala — galexa, damska torbica iz galine, potovalka iz salena in gornje umetno usnje za čevljarstvo — savelin) v najnovejših modnih barvah. Uporabnost naših kemičnih proizvodov za čevljarstvo industrijo smo na razstavnem prostoru prikazali na prerezu velikega čevlja ter z eksponati, ki so bili pripravljani za demonstriranje. Poslovni prostor je bil urejen tako, da je vzbujal prijetnost in domačnost. Pripravljeni so bili katalogi in vzorci novih materialov, cenik ter dodatne informacije o proizvodih.

Poslali smo 300 obvestil komercialnim in nabavnim direktorjem podjetij, ki so ali za katere smatramo, da lahko postanejo kupci našega umetnega usnja in kemič-

Ne samo končni izdelek — tudi polizdelek mora biti kvaliteten

Na rob!

NAŠ SESTANEK TRAJA SAMO 30 MINUT

Dolgi, utrujajoči sestanki, taki, kjer govori samo eden, ostali pa ga morajo poslušati, so postali prava kazen za mnoge, ki se jih morajo udeleževati. Večino tistih, ki na sestankih dolgovestno razvijajo svoje misli, sploh ne zdrami dejstvo, da neradi hodimo na številne sestanke zato, ker so ti sestanki predolgi in pa zato, ker na njih nimamo kaj početi: zato ne, ker si običajno eden, dva, največ pa trije vzamejo čas zase, govori-

jo, govorijo. Ko svojo razpravo končajo, postanejo nezavzeti, rišejo rožice ali pa se pogovarjajo s sosedom.

Oprostite, to je nekoliko daljši uvod v to, kar sem vam hotel povedati:

Sestanki skupine članov ZK kadrovske službe in izobraževalnega centra trajajo največ pol ure. To nikakor ne pomeni, da se ne pogovorimo in dogovorimo: Toda na kratko, konkretno.

Tudi seja na novo izvoljenega delavskega sveta podjetja ni bila dolga — trideset ur. Pa je bila delovna in pomembna. Toda, tudi dobro pripravljena.

Kako dolgo še dolgi sestanki? Dokler ne boste rekli STOP. Vsakdo, prav vsakdo naj pove svoje mnenje ali predlog. Ampak, na kratko!

nih proizvodov za čevljarstvo. Iz podatkov, ki smo jih zbrali je razvidno, da nas je obiskalo 85 predstavnikov različnih firm, ki so prešla naša vabila in s katerimi smo na sejmju sklepali poslovne dogovore. Okrog 200 predstavnikov pa se je za naše nove proizvodnje zanimalo le informativno. Dežurna služba z razstavnega prostora ve povedati, da je bil obisk v primerjavi na dosedanjih sejmih največji. Iz podatkov pa sklepamo, da nas je v času sejma vsako uro obiskovalo povprečno 6 poslovnih ljudi.

Na sejmju smo prejeli priznanje in diplomu Društva kožara i obučara SRH za kvaliteto novega umetnega usnja za galanterijo — galino, ki se bo uporabljala predvsem za damske torbice.

Dejstvo je, da smo se pričeli pripravljati na sejem pravočasno in premišljeno in da so nam s svojimi izkušnjami, predlogi, predvsem pa z dobro voljo za sodelovanje izredno pomagali predstavniki strokovnih služb (razvojno tehnološki inštitut in prodajna služba

umetnega usnja in kemičnih proizvodov).

Uspeh naše udeležbe na tem sejmju je torej rezultat medsebojnega sodelovanja strokovnih služb.

Marjeta Rutar

Pisali so vam

Oglašam se vam iz lepega bosanskega mesta Doboj, kjer služim vojaški rok. Počutim se dobro, ne vem pa, kako se imate vi, zato vas prosim, če mi pošljate glasilo Sava.

Pozdravljam vse sodelavce in vodstvo delovne enote 17 ter vse v Savi, ki me poznajo.

Jože Vratarič
74002 Doboj
v. p. 4041/15-6
Bosna

Spoštovani tovariši in tovarišice, sporočam vam, da sem srečno prispel k vojakom. Prejmite vsi lepe pozdrave.

Jože Bubaš,
79400 Capljina
v. p. 2469/3-c

Oglašam se vam iz Siska, kjer služim vojaški rok. Imam se dobro, zanima pa me, kaj se dogaja v tovarni, zato vas prosim, da mi pošljate glasilo Sava.

Lepo pozdravljam vse Savčane, posebno pa sodelavce iz delovne enote velopnevmatika.

Sprajcar Anton
v. p. 2901/14-E
44002 Sisak

V začetku je vam moram najprej opravičiti, ker se vam toliko časa nisem oglasil. Verjetno veste, kako je biti mlad vojak, zato razumete, da nisem imel nikoli pravega miru, da bi vam pisal.

Pa naj bo dovolj opravičevanja in naj vam raje napišem, kako kaj preživljam vojaške dni. Moram priznati, da se imam kar dobro, kolikor se pač pri vojakih moreš imeti. Kot veste, služim v Kragujevcu, v mestu z bogato zgodovino, zato si lahko ogledam veliko zanimivega. V tem mestu je tudi precej industrije.

Ker se bliža 1. maj, čestitam vsem članom kolektiva k prazniku dela in jim želim čim več uspeha tako v poslovnem kakor tudi v privatnem življenju. Najpristrčneje se zahvaljujem za denar, ki ste mi ga poslali za novo leto in za 1. maj. Prav to darilo mi bo omogočilo, da bom lahko praznike preživel kar se da lepo. Predno končam, naj vam povem, da mi tovarniško glasilo pomeni zelo veliko, saj se preko njega seznanjam z novostmi v podjetju. Zato vas prosim, da mi ga še vnaprej tako redno pošiljate in se vam zato najlepše zahvaljujem.

Ostalo mi je le še, da najlepše pozdravim vse člane kolektiva, posebno pa še sodelavce iz energetike.

Janez Bajželj

Pozdravljam vse sodelavce delovne enote stiskarna II.

Andrej Mavrič
v. p. 4119 11
91300 Kumanovo

Javljam se vam iz Kragujevca, kjer služim vojaški rok. Minilo je že pet mesecev, odkar sem zapustil kolektiv in čutim se dolžnega, da se vam javim. Morda se boste vprašali, zakaj se nisem že prej javil. No, razlog je ta, da sem bil kot mlad vojak precej zaposlen. Vem, da to ni edini razlog, toda štel naj bi se v olajševalne okoliščine.

Iz dneva v dan me je vedno bolj zanimalo, kako je zdaj v podjetju. Do kakšnih sprememb je prišlo? Kako je z razvojem podjetja? V podjetju sem bil zaposlen le tri mesece, toda tudi ti trije meseci so naredili name dober vtis. Spoznal sem, da sem v prijetni sredini.

Ne bi želel biti predolg, saj upam, da ste razumeli bistvo mojega pisma, kljub temu, da je precej površno napisano. Na koncu bi želel, da v mojem imenu pozdravite sodelavce iz razvojno-tehnološkega inštituta, velopnevmatike in izobraževalnega centra.

Obenem čestitam vsem članom kolektiva za praznik dela, 1. maj, in jim želim obilo uspehov pri delu in vodenju podjetja.

Spoštovani urednik, zaprosil bi vas, da pismo prerešete in objavite mojo čestitko. Želel bi, da mi časopis Sava pošiljate na naslov:

Hafner Alojz
v. p. 3267/53
34002 Kragujevac

Fantje, tovariši vojaki!

Hvala v imenu vseh za vaše pozdrave in čestitke. Žal nam je že prišlo nekoliko »v krio«, da z objavljanim kasnim. Iz objavljenih pisem ste gotovo opazili, da sem nekatere vaše stavke ali besede izpuštil, a sem prepričan, da boste razumeli zakaj sem to storil.

Vsem vam želim najlepše, predvsem pa pogosteje pišite.

Urednik

Upravičeno zaupanje

RAZGOVOR S FRANCKO SLAPAR IN ZDENKO JURANČIČ

Ni lahko oceniti dela organa, skupine delavcev, ki smo jim zaupali, da v imenu nas razpravljajo in odločajo; še težje je gotovo oceniti delo posameznika, kajti njegovo delo je v mnogočem odvisno tudi od nas, naše delavnosti in razumevanja. Zato sem se v tem sestavku o razgovoru s Francko Slapar, dosedanjo predsednico delavskega sveta podjetja, izognil oceni njenega dela v preteklem mandatnem obdobju. Pa ne zaradi tega, ker bi bilo to nepravilno pač pa zato, ker so takšno mnenje že povedali predstavniki družbenopolitičnih organizacij.

V razgovoru, v katerem sta sodelovali prejšnja in sedanja predsednica delavskega sveta podjetja in odgovarjali na enaka vprašanja je le poskus zvedeti mnenje »z druge strani«. Mnogim le kot informacija, nekaterim, ki menijo, kako lepo je biti predsednik, pa tudi v premislek. Dobro vem, da tej informaciji manjka zelo veliko, da bi bila celovita in izpolnjena, morda tudi s podatki o številnih razgovorih pred sejmami delavskega sveta, o razgovorih predsednika s posamezniki, prizadevanjih biti pravzaprav povsod, kjer predsednik mora biti. Kljub vsemu pa sem prepričan, da boste zvedeli marsikaj pomembnega.

FRANCKA SLAPAR

»Letošnje leto je bilo za našo tovarno dokaj pomembno. Delavski svet se je moral odločiti o vrsti pomembnih notranjih vprašanj, predvsem pa o zelo važnih vprašanjih nadaljnjega razvoja podjetja (pogodba Sava - Semperit, samoupravni sporazum o delitvi dohodka in osebnih dohodkov, začetek uresničevanja ustavnih amandmajev). Člani delavskega sveta naj bi se kot delegati svojih delovnih enot pravilno odločali in s tem sprejemajo nase precejšnjo odgovornost, saj razpravljajo in dokončno odločajo o najvažnejših vprašanjih poslovanja podjetja. Najtežje je pravzaprav voditi razprave z različnih področij in kot predsednik delavskega sveta biti še posebej odgovoren za ustrezno oblikovanje odločitev delavskega sveta, ki naj jim seveda sledi tudi hitra uresničitev.«

Kaj se vam je zdelo kot predsednici delavskega sveta podjetja najtežje v tej vlogi?

Na zadnji seji, ki ste jo vodili, ste se zahvalili za sodelovanje strokovnim službam in posameznim delavcem, družbenopolitičnim organizacijam, članom delavskega sveta...

Menite, da ste imeli vsestransko pomoč ali pa ste jo le pogrešali?

»Moram reči, da smo dobro sodelovali in da se je to sodelovanje čutilo skozi vso mojo mandatno dobo, zlasti pri obravnavanju in reševanju izredno težkih situacij in ob sprejemanju najvažnejših poslovnih odločitev, kjer je bila nujno potrebna zavzetost vseh zgoraj navedenih dejavnikov, da je delo normalno in uspešno teklo.«

Prav gotovo funkcija predsednika delavskega sveta podjetja vzame veliko prostega časa. Kako ste usklajevali poklicne dolžnosti, predsedništvo, družino...?

»Taka funkcija res vzame dosti časa in iz tega preprosto sledi, da ga je treba nekje vzeti. Uskladiti to z ostalimi službenimi obveznostmi in osebnimi dolžnostmi je včasih res težko, sicer pa brez žrtvovanja prostega časa ne gre.«

Včasih, še pred dvema letoma, smo govorili o premajhni delavnosti članov delavskega sveta podjetja. Menite, da so bili pod vašim vodstvom dovolj delavni?

»Zdi se mi, da so bili člani delavskega sveta dovolj delavni — zavzeti za reševanje problemov. S polno mero odgovornosti so sprejemali najvažnejše odločitve. Slišala sem pripombe in tudi res je bilo, da smo včasih predolgo in preveč temeljito obravnavali manj važne probleme, da pa smo se ob sprejemanju sklepov o pomembnejših odločitvah hitreje zadovoljili s predlogi. Mislim pa, da delavski svet zato ni slabše delal. Vzrok je po mojem mnenju v tem, da o številnih važnejših predlogih, o katerih odloča delavski svet, pred tem teče široka razprava v kolektivu, saj obravnavajo predloge družbenopolitične organizacije, ustrezní odbor podjetja in tudi vse delovne enote. Na sami seji delavskega sveta je zato material že toliko poznan in dopolnjen z ustreznimi predlogi, ki so bili dani v razpravo, da odločitev članov delavskega sveta potem res ni več težka, ker je večini gradivo že poznano in bilo obrazloženo.«

Vaše mnenje, predlogi, pripombe?

»Mogoče bi se morali člani delavskega sveta v večji meri zavdati svojega položaja delegatov delovnih enot. Zato menim, če ponekod to še ni praksa, da bi morali člani delavskega sveta material za sejo poprej posredovati v neki primerni obliki članom delovne enote — oziroma svetu delovne enote, tako da bi na sejah delavskega sveta zastopali mnenje svoje enote in ne mogoče — včasih le svoje osebno mnenje.«

»Moralo bi biti več sodelovanja med delavskim svetom in sveti delovne enote. Mislim, da je bila oblika, ki smo jo preizkusili letos, dovolj uspešna. Če gre namreč za material, ki je obravnavan na seji delavskega sveta, prej v razpravo po delovnih enotah, bi bilo dobro, da bi se predstavniki svetov in vodje delovne enote na skupnem sestanku temeljito seznanili s predlogi, tako da lažje posredujejo informacije oziroma obrazložijo predloge sodelavcem v svoji delovni enoti. Ne bi bilo napak, če bi to postala stalna praksa.«

Ko ste bili lani izvoljeni za predsednico delavskega sveta podjetja, smo zapisali, da sicer nimate večjih izkušenj kot družbenopolitična delavka in da to ni nujna ovira za dobro delo. Menite, da bi svojo nalogo lažje opravili, če bi izkušnje imeli? (Vprašujemo se, če bi lažje, kajti priznali so vam, da uspešno je bilo.)

»Skušala sem opravičiti zaupanje, ki mi je bilo izkazano in svoje delo opraviti čim boljše. Prav gotovo bi ga opravila lažje in ne bi zahtevalo od mene toliko priprav in napore, zlasti v začetku, če bi izkušnje imela.«

ZDENKA JURANČIČ

Kaj menite, da bo najtežje — vam kot predsednici delavskega sveta podjetja — v tem letu, ko ga boste vodili?

»Splošna gospodarska situacija trenutno ni najboljša. Nelikvidnost, zamrznjene cene, neurejen devizni sistem in z njim povezane težave

pri uvozu surovin, to so težave, s katerimi se srečujejo vse gospodarske organizacije in ki gotovo ne bodo prenehale naenkrat in same od sebe. Vse te težave se bodo še naprej pojavljale tudi v Savi, ki prav v tem obdobju izvaja svoj program razširitve in modernizacije. V naslednjem letu se bomo morali zato vsi Savčani marsičemu odreči in mislim, da bo prav usklajevanje trenutnih in bodočih interesov podjetja in nas vseh zaposlenih najtežja naloga samoupravnih organov.«

»Najtežje mi bo prav takrat, kadar bomo sprejemali neprijetne, nepopularne, a nujne odločitve, ki naj zagotove podjetju, in s tem vsem zaposlenim, boljši kos kruha za jutrišnji dan.«

Na prvi seji, ki ste jo vodili, ste prosili za pomoč strokovne službe, posamezne delavce, družbenopolitične organizacije, predvsem pa člane delavskega sveta. Kakšna naj bo konkretno ta pomoč?

»Vsak med nami opravlja svoj del skupne naloge, katere cilj je uspeh podjetja. Najboljše rezultate bomo lahko dosegli, če bomo v svojih aktivnostih enotni in če bo delo vseh članov delovnih skupnosti, služb, organizacij in organov med seboj usklajeno in povezano. To si bom prizadevala doseči in če mi bo to uspevalo, bom tudi sama prispevala svoj delež.«

Ker vam bo predsedništvo jemalo veliko časa, nam povejte, kako boste usklajevali poklicno delo, funkcijo in svoj prosti čas?

»Če naj v prihodnjem letu usklajujem delo delavskega sveta podjetja, bom morala biti podrobno seznanjena z važnejšimi problemi poslovanja podjetja. Več kot doslej bom morala slediti delu posameznih samoupravnih organov in organizacij ter sodelovati s strokovnimi službami podjetja. Stiki znotraj podjetja bodo deloma okrnili moje poklicno delo in bom zato morala še bolj racionalno izkoristiti svoj delovni čas. Spremljanje pismenega gradiva, priprava na seje in sestanke ter seje in sestanke pa bodo seveda okrnili moj prosti čas, tega pa že tudi sedaj ni bilo dovolj za delo z otroki, gospodinjstvo, študij in še za rekreacijo. Glede tega se tolažim z upanjem, da leto dni le ni tako dolga doba, da je moja družina z menoj vred ne bi mogla prestatl.«

Kako naj bi po vašem mnenju delali člani delavskega sveta podjetja, da bi svojo nalogo, pod vašim vodstvom, opravili dobro?

»Člani delavskega sveta bomo dobro opravili svojo nalogo, če bomo v stalnem in neposrednem stiku z volivci, ki so nas v delavski svet izbrali. Aktivno in tvorno bomo lahko delovali, če se bomo na seje pripravili ne le s čitanjem pripravljenega gradiva, ampak če bomo o predlogih prej razpravljali vsak v krogu svojih sodelavcev. Pri oblikovanju svojih stališč pa bomo najbolj učinkoviti, če bomo postavili svoje lastne trenutne interese v korist interesov posameznih enot in celega podjetja.«

Vaše mnenje, predlogi, pripombe?

»Želim, da bi se v naslednjem obdobju uveljavile delovne skupine kot osnovne celice samoupravljanja v podjetju. To bi pomenilo vključitev vseh zaposlenih k usmerjanju poslovanja podjetja in hkrati pogoj za prijetno sodelovanje vseh zaposlenih v ozračju vzajemnega zaupanja. Polna aktivnost delovnih skupin bo hkrati lahko omogočila samoupravnim organom vpogled v smotrnost in učinkovitost predlaganih in sprejetih odločitev.«

Vi ste znana družbenopolitična delavka. Kakšna je po vašem mnenju razlika med vlogo poslance ali odbornika in članom delavskega sveta podjetja?

»Delo poslance ali odbornika je zahtevno in odgovorno, vendar ne zahteva in ne omogoča dovolj stika z volivci in tudi rezultati odločitev se ne kažejo tako hitro in neposredno. Član delavskega sveta podjetja pa je v stalnem stiku s svojimi sodelavci, kar pomeni kontrolo nad njegovim delom in pobudo za učinkovito delo.«

Jože Štular

mladi sebi

SEJA PREDSEDSTVA MLADINSKE ORGANIZACIJE SA-VA

Peta seja predsedstva po konferenci je bila 27. marca. Na sejo smo povabili tudi predsednike mladinskih aktivov delovnih enot.

V obravnavi resolucije občine Kranj smo največ pozornosti posvetili sredstvom, ki jih mora občina odvajati republikli in federaciji, in višini sredstev, ki so namenjena gospodarsko nerazvitim področjem Jugoslavije. V resoluciji je tudi rečeno, da šport v Kranju nazaduje, kar pa ni čisto res, saj so prav sedaj oživela osnovnošolska športna društva. Tov. Mraz je predlagal, da se športnim organizacijam s pomočjo preudarne razdelitve finančnih sredstev omogoči večji razvoj, lahko pa bi se odpovedali festivalu športnih filmov, ki je predvsem reprezentančnega značaja. Sprejet je bil sklep, da se specializiranim športnim klubom odobrijo finančna sredstva v zahtevani višini, da bi s tem zagotovili njihovo nadaljnje delovanje.

DELO MLADINSKIH AKTIVOV PO DELOVNIH ENOTAH

Na seji predsedstva so bili, kot smo že uvodoma povedali, predsedniki mladinskih aktivov v delovnih enotah. Povabili smo jih, da bi informirali predsedstvo o delu aktivov in izvrševanju sklepov seminarja v Bohinju. Tov. Peter Bogataj in tov. Stane Valenčar sta povedala, da so imeli sestanke v delovnih enotah in da so obravnavali sklepe seminarja in smernice za nadaljnje delo aktivov. O delu in problemih so na kratko spregovorili še: Marta Jenko, Albina Miklošič, Ferdo Kelhar, Andrej Valenčič in Marija Smukavec. Tov. Zrinski je prisotnim predsednikom mladinskih aktivov priporočil, naj vso pozornost posvetijo novo sprejetim mladincem, naj jih seznanijo z delom mladinske organizacije in jih skušajo vključiti v delo mladinskega aktiva v enoti.

Dosedanje delo mladinske organizacije je zadovoljivo, predsednike aktivov, ki se seje niso udeležili, pa je treba poklicati na zagovor.

Nadaljevanje na 4. str.

IZVOLJENI SO ČLANI ODBOROV

Na prvi seji na novo izvoljenega delavskega sveta podjetja so bili izvoljeni tudi novi člani kolektivnih izvršilnih organov podjetja. To je kar 121 naših delavk in delavcev, ki bodo eno leto, nekateri pa prav gotovo še naslednje leto, poleg rednega dela opravljali še odgovorno delo v organih upravljanja. Vsakega vam bomo posebej predstavili. Danes le tole:

- iz proizvodnih delovnih enot je 54 članov odborov,
 - iz vzdrževalnih in storitvenih delovnih enot je 10 članov odborov,
 - iz strokovnih služb je 57 članov odborov.
- Po starosti:
- do 27 let
 - od 27 do 40 let
 - nad 40 let
- 36 članov odborov
55 članov odborov
30 članov odborov
Od 121 članov odborov je 18 žensk.

Potem, ko je bila soglasno sprejeta razrešnica dosedanjim članom delavskega sveta podjetja, se jim je za njihovo delo in prizadevanje zahvalil predsednik sindikalne organizacije Stefan Marčijan. Gotovo pa nas je vse, posebej pa še Francko Slapar, presenetil, ko ji je izročil šop rož in knjige.

Vsekakor lep način zahvale za njeno delo in delo članov dosedanjega delavskega sveta.

mladi sebi

Nadaljevanje s 3. strani

KOMISIJA ZA SODELOVANJE S STUDENTSKO MLADINO

Predsedstvo se je na pobudo kluba študentov v našem podjetju odločilo ustanoviti komisijo za sodelovanje in povezavo delavske mladine podjetja s študentsko mladino. V komisijo smo imenovali naslednje tovariše: Tine Renka - predsednika, Bojana Gričarja in Ernesta Mikoletiča. Več o tem v sestavku, ki bo objavljen v naslednjem časopisu.

TEKOČA PROBLEMATIKA

Tov. Zrinski je predsedstvu in predsednikom mladinskih aktivov predlagal, naj se vključijo v organizacijo ZK, če že niso njeni člani. Tov. Gantar pa je zadovoljen, da sestavi listo s kandidati ostalih mladincev, ki želijo vstopiti v organizacijo ZK. Za proslavo ob 1. maju je bila zadolžena kulturna komisija, ki je organizirala kulturno prireditev. Ta pri-

reditev je bila Kviz 72; več o tem lahko preberete v članku, ki je objavljen v današnji številki.

Predsedstvo je zaradi pripomb o nezadovoljivem izpolnjevanju nalag sedanjega predsednika mladinskega aktiva velopnevmatike zadolžila tov. Gantarja, da skliče sestanek, na katerem naj se proučijo možnosti za kadrovske spremembe v vodstvu aktiva. Ob dnevu mladosti bo republiška konferenca ZMS podelila priznanja najzaslužnejšim aktivnim družbenim delavcem v Sloveniji. Predsedstvo je predlagalo dva kandidata, in sicer tov. Andreja Košiča in Toneta Bajuka.

Andrej Košič, vodja savske folklorne skupine je uspešen delavec na kulturnem in umetniškem področju in ima zasluge za uspeh te skupine tudi izven naših meja.

Tudi Tone Bajuk se že vrsto let aktivno vključuje v delo in opravlja odgovorne funkcije v vseh družbenopolitičnih organizacijah podjetja.

Andrej Valenčič

KVIZ 1972

Zmagovalne ekipe iz oddaje »Vse o Titu«: ekipa JLA, ekipa Gimnazije in ekipa Iskre (od leve proti desni)

Po vsej Jugoslaviji se mladina pripravlja na praznovanje 80-letnice predsednika republike Josipa Broza Tita.

Zato se je tudi kulturna komisija odločila pripraviti kviz, na katerem so ekipe odgovarjale na temo vse o Titu.

Ta kviz je bil v aprilu. Na njem so sodelovale vse delovne organizacije Kranja, tekmovala pa so ekipe tovarn: Iskra, Tekstilindus, Gorenjski tisk in Sava. Poleg teh pa sta na kvizu sodelovali tudi ekipa gimnazije in ekipa JLA. Ekipa so odgovarjale na temo »Vse o Titu« oziroma Tito v 80 letih. Vprašanja, ki jih je sestavila posebna komisija, so bila po zahtevnosti razdeljena v tri skupine. Najbolje je odgovarjala ekipa gimnazije, ki je osvojila prvo mesto in pridobila prvo nagrado v vrednosti 500,00 din, drugo mesto in drugo nagrado je osvojila ekipa JLA, tretje mesto in tretjo nagrado pa ekipa tovarne Iskra. Nato pa so sledile še ekipe tovarne

Tekstilindusa, Gorenjskega tiska in Save.

Nagrade, ki so bile podeljene vsem ekipam, so prispevale delovne organizacije, bodisi v obliki denarja ali pa so jih same kupile. Nagrajenci so bili z nagradami zadovoljni.

Za popestritev prireditve in odlih tekmovalcev je igral ansambel Turisti.

Da sama oddaja ne bila tako enolična, je bilo tudi za gledalce pripravljeno tekmovanje. Vsak tekmovalec je dobil kos platna, ki so ga moralj podirati in vsako iztrgano nit zvezati z naslednjo: kdor je zvezal največ nitk, je bil zmagovalec.

Nagrade je ekipam podelil predsednik mladinske organizacije tov. Stefan Zrinski in se jim zahvalil za sodelovanje. S tem je bilo tekmovanje ekip zaključeno.

Po končanem kvizu pa je za prijeten večer igral narodno zabavni ansambel Turisti.

Zdenka Logar

Gasilci in dan OF

Ko je v aprilskih dneh leta 1941 pregazil fašizem tudi Jugoslavijo, seveda ni pustil gasilske organizacije v nemar. Na Slovenskem so si okupatorji uredili gasilstvo po svoje.

Italijani so razpustili upravne odbore gasilskih društev in Gasilsko zajednico, čeprav so se tudi predstavniki nekdanjih političnih buržoaznih strank v njej poklonili okupatorju. Nemci so takoj poslali ljudi, da bi ponemčili gasilsko organizacijo, ki so jo priključili policiji oziroma protiletalski zaščiti. Gasilce so zbirali iz vrst starejših, za vojsko nespособnih ljudi. Ker so bili oproščeni vojaščine in s tem borb proti partizanom, so Nemci v teh vrstah lahko dobili svoje ljudi. Madžari gasilskih društev sicer niso razpustili, pobrali pa so gasilsko orodje; taki so bili okupatorjevi ukrepi in načrti.

Plamen upora slovenskega naroda, ki ga je prižgala komunistična partija in ga združila v osvobodilno fronto, pa je te načrte kaj kmalu omejil, nato pa popolnoma onemogočil. Stevilne spominske plošče članom gasilske organizacije padlim v NOB in žrtvam fašističnega terorja so skromne priče deleža našega članstva v narodnoosvobodilnem gibanju. Prvi borec iz Bohinja je bil zastavonoša tamkajšnjega gasilskega društva Tomaž Godec, za njim pa je kmalu odšla v partizane skoraj polovica gasilske čete. Gorenjesavska dolina je skoraj v celoti oddala partizanom gasilsko opremo, če tega niso že prej preprečili Nemci zaradi sodelovanja gasilcev v osvobodilni fronti. Podobno je bilo tudi na Dolenjskem, Štajerskem, posebno v Velenju.

Zaradi aktivnosti v osvobodilni fronti so bile gasilske organizacije precej uničene, požgali so skoraj vse gasilske domove, z orodjem in opremo vred.

Vse to ponovno dokazuje, da je bilo osnovno članstvo gasilske organizacije v najbolj usodnih časih vedno tam, kjer je bila velika večina slovenskega naroda. To pa je dokazalo tudi po zmagi partizanov in izgonu vseh okupatorjev ter domačih izdajalcev.

Ivan Petrič

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame, se sodelavkam in sodelavcem iz finančne službe in valjarne iskreno zahvaljujem za poklonjeno cvetje in izrečeno sožalje.

Jereb Slavka

SAVA, glasilo delovne skupnosti industrije gumijevih, usnjelih in kemičnih izdelkov, izdaja uredniški odbor. Glasilo izhaja štirinajstdnevno, glavni in odgovorni urednik Jože Stular. Naslov uredništva: Kranj, Skofjeloška 6, tel. 22-521, interno 282. Tisk in klišejl CP Gorenjski tisk Kranj

Proslava v tovarni

Za razliko od preteklih let, ko so bile proslave ob pomembnih državnih republiških praznikih zunaj tovarne, je sindikalna organizacija Sava pripravila proslavo 27. aprila in 1. maja kar v tovarni.

Pred skladiščem gotovih izdelkov v obratu II se je zbralo veliko število savčanov, katerim je tovariš Marcijan spregovoril o pomenu in pomembnosti teh dni in zaželel lepo praznovanje.

Zamisel o takšni proslavi je odlična in vsekakor proslava bolj zanimiva. To se je pokazalo še istega dne, ko je bila svečanost v Prešernovem gledališču, koder se je zbralo malo gledalcev.

Slika. Na proslavi v obratu II je igrala kranjska godba na pihalu.

Naš olimpijec Janez Gorjanc v Moskvi

Ljubljana — Moskva — Tokio

»Zima je že zdavnaj mimo in verjetno ste že malo pozabili na zimske olimpijske igre, ki so bile v Sapporu in o katerih se je pred tremi meseci toliko govorilo. Upam, da še ni prepozno, če vam zdaj še jaz povem nekaj o svojih prigradah in vtisih s poti v Sapporo in o olimpijskem mestecu nasploh.« nam je dejal Janez Gorjanc, ko smo se končno sešli, da bi napravili reportažo.

Marsikdo bo vprašal: »Zakaj pa niste že prej pripravili reportaže?« Če ste brali zapis, ki smo ga pripravili z njim pred odhodom v Sapporo, ste gotovo zasledili tudi podatek, da smučarji trenirajo vse leto, pozimi pa imajo veliko tekmovalj doma in v tujini. Zato nam Gorjanca tudi kljub večkratnim poskusom ni uspelo dobiti niti za hip, ker ga je šport preveč zaposlil. Po vrnitvi iz Sappora so smučarji odšli v Svico, Nemčijo, ko so končno pristali v naši Planici.

»Bilo je 26. januarja, ko smo se odpeljali v Ljubljano, kjer smo imeli sprejem v klubu poslancev.« je začel svojo pripoved naš sogovornik. »Predno smo se odpeljali z vlakom proti Beogradu, je vsak dobil rdeč nagelj. Bilo je že okrog polnoči, ko je v vlaku počilo; v zadnjem vagonu je eksplodirala tempirana bomba. Ta vagon so potem odklopili in po dveh urah smo nadaljevali pot. V Beogradu nas je že čakal avtobus za letališče. Prtljage ni bilo malo, posebno pri hokejistih. Slišal sem nekega nosača, ki je rekel: 'Sutra neću raditi'. Na letališču so bili spet novinarji, tokrat beograjskega radia in televizije. V Moskvo smo potovali z ruskim letalom iljušinom 10.000 m visoko, in to samo dve uri in pol. Zaradi časovne razlike dveh ur sem imel občutek, da se je kar naenkrat stemnilo. Z letališča so nas odpeljali na zimski stadion in med vožnjo smo med drugim videli tudi spomenik s tremi ogromnimi križi. Ta spomenik kaže mesto, do koder je prišla nemška armada med II. svetovno vojno. V hali poleg zimskega stadiona so igrali košarkarsko tekmo. Gledalcev je bilo precej, vendar sem bil presenečen, ker jih skoraj ni bilo slišati — pravo nasprotje vzdušju na podobnih tekmah pri nas.«

»Pričakoval sem, da bomo naslednji dan šli skakat na bližnjo skakalnico, pa je bilo premraz, saj je bila temperatura -27°C. Zato smo smučarji v telovadnici

trenirali nogomet in imeli tudi običajne gimnastične vaje. Telovadnica ni bila ravno v redu (pri nas doma so veliko boljše), pa tudi kopalnice so bile take, kot da nismo v Moskvi. Popoldan smo si ogledali mesto. Moskva ima 7 milijonov prebivalcev. Tako velikega mesta si ni mogoče ogledati peš, zato smo ga tudi mi 'prevozili' z avtobusom in se ustavljali ob zanimivostih, ki jih je vredno no pogledati. Peljali smo se mimo zgradbe 'Bolšoj teatar', se ustavili tudi ob Leninovem mavzoleju, ki si ga ogleda vsak dan več tisoč ljudi. Pred vhomom je straža, ki se menja vsako uro. Po deset metrov dolgih stopnicah smo prišli v velik prostor, v katerem je Leninova grobnica. Ogledali smo si tudi grobnice ruskih voditeljev, kozmonavtov in drugih pomembnih osebnosti. Zanimivost Moskve je tudi dvorec Kremelj, z zlatimi kupolami. Nas je posebno zanimal športni center, kjer je tudi 60-metrška umetna skakalnica. Fotoaparati in kamere so ves čas delali, saj je vsak želel napraviti čimveč spominskih posnetkov.«

»Zvečer pa je bila zanimiva tekma v hokeju med Spartakom in našimi hokejisti. Končala se je z rezultatom 5:4 za naše, kar nas je spravilo v dobro voljo in pripomoglo, da nam je večerja še bolj teknila.«

»Bivanje v Moskvi se je izteklo in zopet nas je čakal avtobus za letališče. Do Tokia smo se peljali z IL 62 (iljušin), ki je veliko, toda ne preveč udobno letalo. Vožnja do Tokija je bila dolga, saj je trajala 11 ur, še posebno pa se je vlekla nad Sibirijo. Zadremal sem in ko sem se prebudil, sem opazil pod seboj Fudjijamo.«

»Bolj ko smo se bližali Tokiju, bolj gost je bila pokrajina naseljena. V dolini se je stiskalo polno hiš, s strehami različnih barv. Ko sem jih opazoval z aviona, so izgledale kot igračke iz plastične mase. Letališče v Tokiju je tik ob morju. Ko smo prispeli tja, nam je bilo zelo vroče, sa je bila temperatura +13°C, mi pa smo bili še vedno toplo oblečeni, ker je bilo v Moskvi tako mraz. Na letališču nam je ostalo samo toliko časa, da smo napravili nekaj posnetkov in takoj nadaljevali pot z letalom DC 8 proti Sapporu. V Sapporu je snežilo in pihal je hud veter.«

O tem, kako je bilo v Sapporu in kako je potekalo tekmovanje pa v naslednji številki.